

АЙТ СЕН АЖИНИЁЗНИНГ ҚЎШИҚЛАРИДАН

Айт сен Ажиниёзнинг қўшиқларидан,
Йиғласин ёр ишқи бағрин тешганлар,
Бўзласин юртидан айри тушганлар,
Айт сен Ажиниёзнинг қўшиқларидан.

Созин сабо ёдлаб, сўзин ел билган.
Бир шоир дунёга келдию кетди,
Мажнунтол ортидан ойга термулган,
Бир дилбар тушимга кирдию кетди.

Қўшиқ дарё-дарё нур бўлиб оқсин,
Севгисиз қалбларга ишқ ўтин ёқсин,
Қиз йигитга жилва-ноз билан боқсин,
Айт сен Ажиниёзнинг қўшиқларидан.

Айт сен “Бўзатов”ни нағмага солиб,
Дили ёнмаганнинг бағри тош бўлсин,
Қорақалпоқнинг кўҳна дарди қўзғалиб,
Бу кунга боққани сари маст бўлсин.

Шоир кезган чўлда бўстонлар қатор,
Бекор бўлиб кетди замон нобакор,
Бир илҳом парисин кўрдим ишвакор,
Айт сен Ажиниёзнинг қўшиқларидан.

Мен уни тингласам қолмай тоқатим,
Кўнглимда сайраган мастона булбул.
Мен уни тингласам туққан элатим,
Ер жаннати бўлиб кўрингай буткул.

Юлдузларни ерга қаратмоқ бўлсанг,
Ёмон шоирларни уялтмоқ бўлсанг,
Агар мен ўлганда тирилтмоқ бўлсанг,
Айт сен Ажиниёзнинг қўшиқларидан.

Абдулла Орипов таржимаси

КЕГАЙЛИ

Кўнглим хурсанд гўзал боққа киргандай,
Тўлқин уриб сувинг оқар, Кегайли.
Ойдинингда балиқ жавлон урганда,
Кўзим сенга мафтун боқар, Кегайли.

Ёқанг селкиллайди қамиш, уруғдан,
Болалик чоғимни ўйлаб турибман.
Сувингга сочилган увилдириқдан,
Урчиган бир балиқчангман, Кегайли.

Ёзда ўйнаб қумлоғингда қирғалоқ*,
Қишда отдик музларингда сирғаноқ.
Сочи қирқик, бўйни ориқ ва қувноқ,
Қора бола эсингдами, Кегайли?

Балки чиқиб кетгандирман эсингдан,
Ҳолбуки бир менми урчиган сендан,
Болалик чоғида ўтар ҳар кимдан,
Бари эсда қолавермас, Кегайли.

Ишқ баҳори гоҳ хурсанд, гоҳ нолалик,
Йигитликнинг қизган қонин тан олиб,
Қирғоғингдан ўйнаб қолди болалик,
Ўз йўлидан оқди умр, Кегайли.

Бирга ўсган биз тентаклар кўп эдик,
Ойдинингда бирга сузган тўп эдик,
Она Ватан ишга деса, “хўп!” дедик,
Шудир ҳаёт чин маъноси, Кегайли.

Баланд соҳилиннга мен чиқдим тагин,
Қучай иссиқ она тупроқ кучоғин,
Новча теракларин, мевали боғин,
Овулимнинг бахти, кўрки, Кегайли!

Шарқинг Тоғжап, ғарб томонинг Аршондир,
Иссиқ бағринг “оқ олтин”га макондир,
Ўзанингдан тўлиб оққан сув – қондир,
Сувинг сенинг обиҳаёт, Кегайли.

Сен каби мавж уриб оқмаса шоир,
Халқ қалбига йўлни топмаса шоир,
Шоирман деб чирангани бир пулдир,
Ҳозир шуни ўйлаб қолдим, Кегайли.

---

* Қ и р ғ а л о қ – сувнинг саёз ери, қумлоқда ўйналадиган ўйин.

БУЛУТЛАР ТУНАГАН

Булутлар тунаган юксак тоғларнинг
Юзини қоплаган тумани бўлар.
Севгили кўзига қум сочган ёрнинг
Кўнглида кудури, гумони бўлар.

Ҳар гулга бир қўнмоқ булбулнинг қори,
Вафосиз бўлмоқлик нафснинг бозори.
Сел бўлиб айқирса тоғларнинг қори,
Йўлида сойларнинг тўғони бўлар.

Муҳаббат Қримнинг ол гули эмас,
Қизларнинг ипакдек қокили эмас,
Йигитлик чоғининг шўх ели эмас,
Севгининг мангулик замони бўлар.

Жонини севгига фидо қилмаган,
Мард бўлиб, бурчини адо қилмаган,
Ёрини ардоқлаб сева билмаган
Ҳар йигит одамнинг ёмони бўлар!

Тоғларда чечак кўп ранг-баранг, кўркам,
Ҳаммасин бирма-бир терар қай одам!
Бизларга бахт берган бу гўзал олам
Мусаффо севгининг замони бўлар.

Шухрат таржималари

МЕНИНГ ЙИГИТ ВАҚТИМ, СЕНИНГ ҚИЗ ВАҚТИНГ

Б...га

ТошДУ десам, дарҳол тушади эсга,
Менинг йигит вақтим, сенинг қиз вақтинг.
Тўғри самолётдан тушдим-да, кечда,
Ётоқ жойингизнинг эшигин қоқдим.

Нукусда эканда сен мени кунда,
Ҳатто соат сайин соғинар эдинг.
Бу гал сен кўрдингу мени Тошкентда,
Майус мийиқ тортиб “сенмисан” дединг.

Гулшанда очилган бир тоза гулдай,
Чиройингга чирой кўшган экансан.
Қувончимни қай тарз айтишни билмай,
Ютиниб, термулиб боқар эдим ман.

Кетдик қўл ушлашиб кўчани бўйлаб,
Унсиз келаяпмиз. Эснаб қўясан.
“Жоним, айтгил, келаяпсан не ўйлаб?
Эрта учрашамиз қаерда, қачон?!”

“Эрта кўлим тегмас... Имтиҳоним бор...”,
Дединг ўйнаб йўғон бураминг билан.
Навой театри халқ билан бисёр,
Сен киргач у буткул яшнаб кетди шаън.

Зар кўйлак чўғ сочиб ёнар устингда,
Сен айтдинг “Авф эт, тобим йўқ”, дединг.
Ва мрамар зинадан эпчил тушдинг-да,
Кетдинг... Мен сен учун бегона эдим.

Сўнги “Казбегим”ни тутатиб олиб,
Узоқ тентирадим анҳор бўйида.
Мажнунтол шохларин сувларга солиб,
Сенинг сочларингни солар ўйимга...

ТошДУ десам, ҳамон тушади эсга,
Менинг йигит вақтим, сенинг қиз вақтинг...
Сенга яна қайтиб озор бермасга,
Бел боғлаб, жонимни ўтларга ёқдим.
Очиқ деразалар имларди “кел” деб,
Боғлар дерди “қайғу чекма, йигитим”.
Юракни тирнарди “Тановар” йиғлаб,
Шамоллар изғирди хазонни титиб...

Ҳалима Ҳудойбердиева таржимаси

* * *

Энди мен Тошкентга борганда доим,
Сенга кўринмасга тиришар эдим.
Бир куни дуч келдик, ногоҳ мулойим,
“Ростдан бу сенмисан, сенмисан”, дединг.

Айни сахар чоғда очилган гулдек,
Қиз бўлиб журъатга тўлган экансан.
Ҳинд кўлига тушган асранди филдек,
Унсиз етагингда кетавердим ман.

Товусдай товланган ўзбек қизлари,
Дўстлик эҳтиромин кўрсатиб шу он.
Эски дўстларимдек кулишиб бари,
Ёзди олдимга талабалик дастурхон.

ТошДУ – билим боғи, ёшлар дўстлиги,
Қанча кўнгилларга нур берар ёғдунг!
ТошДУ минг-минг қиз, йигитлар ёшлиги,
Менинг йигит вақтим, сенинг қиз вақтинг...

Янгибой Қўчқоров таржимаси

БУ ДУНЁ

Бу дунё беш кунлик, ёлғончи демак,
Аввалгилар айтган сўзинда бордир.
“Ошиқади биздан қолганча” демак,
Бевафолик кулган юзинда бордир.

Тангрим бул дунёни йўқдан бор этди,
Бандам яйрасин деб лолазор этди.
Лекин ғофил банда ўзидан кетди:
Кўпинда инсоф йўқ, баъзинда бордир.

Мол-мулк деб одамзод бир-бирин қирган,
Шайтон ғулғуласи ҳақ йўлдан урган.
Бул ерда ёзиқ йўқ дунёда турган,
Ҳар бало одамнинг ўзинда бордир.

Бу дунё ёлғончи эмас чининда,
“Нафсингни тий”, дея айтган бурунда.
Бир ховуч тупрокқа тўлган сўнгинда,
Очкўзлик одамнинг кўзинда бордир.

Ошиқ Аёз ҳақ йўлидан юрмаса,
Бу дунёнинг гўзаллигин кўрмаса.
Бул сўзга вақтида маъни бермаса,
Улкан пушаймонлар изинда бордир.

ТУҒИШГАНЛИК

Тарихларга гувоҳли сўз,
Ҳар бир дардга даволи сўз,
Муқаддас сўз, дуоли сўз:
Туғишганлик, туғишганлик.
Ор-номус, виждони шерик,
Моли билан жони шерик,
Томирдаги қони шерик,
Қон-қардош сўз туғишганлик.

Бир ўчоққа ўт ёқтирган,
Бир яйловда мол боқтирган,
Тўй-ҳашамда от чоптирган,
Ризқи йўлдош туғишганлик.

Бир тандирга нон ёптирган,
Зарур нарсангни топтирган,
Бевақт эшик қоқтирган,
Туғишганлик, туғишганлик.

Ўзбекни ўз оғам этган,
Улкан бахтни инъом этган,
Бир қозонда ош дамлатган,
Меҳри иссиқ туғишганлик.

Сувимни дарёдош этган,
Элимни дўст-қардош этган,
Туркманга нағмадош этган,
Хосиятли туғишганлик.

Қозоқларга той сўйдирган,
Қирғизларга қўй сўйдирган,
Ўтов тиклаб, бош қўйдирган,
Ҳимматли сўз – туғишганлик.

Дарёни дарёга қўшган,
Фазоларнинг сирин очган,
Бир оиладек уюшган,
Мангу яша, туғишганлик.

Ойдин Ҳожиева таржималари

БИР ОДАМНИ БИР ОДАМ

Қандай яхши, биродар,
Одамзоднинг юраги –
Бир одамни бир одам
Жондек яхши кўради.

Бир одамни бир одам,
Севиб қолар танишса.
Бир одамни бир одам,
Соғинар айро тушса.

Биров кетса орадан,
Биров унга йиғлайди.
Бир одамдан бир одам,
Бориб кенгаш сўрайди.

Ўқ отилса бировга,
Жонин қўйиб гаровга.
Етиб борар суёвга,
Бир одамни бир одам.

Яхшилик гул очарми,
Халқлар тотув яшарми,
Суймаганда агарда,
Бир одамни бир одам!

Сипқориб меҳр косасин,
Тошюрақлар юмшасин,
Доим севиб яшасин,
Бир одамни бир одам!

Маъруф Жалил таржимаси

НАВОЙИГА

Сен армонсан чўлга битган боғ бўлиб,
Сояли, мевали бир дарахт бўлиб.
Замонлар довули чайқаган сайин,
Жамолнинг кулф урган зарварақ бўлиб.
Етти иқлим гузарида бир гумбаз,
Даврларнинг офатидан йироқ бўлиб –
Ул турар. Ўтар такаббуру подшолар,
Дунёга яхши-ёмон қўноқ бўлиб.
Гўзаллик иқлимин этдинг нурафшон,
Зулматда порлаган шамчироқ бўлиб.
Авлодлар ҳурматинг бажо келтирур,
Сени эслаб юрар вақтичоғ бўлиб.
Сахро гулларини сочай пойингга,
Навойни суйган қорақалпоқ бўлиб.
Ибройим дер: улуғ руҳинг олдида
Бош эгайин шогирдинг Бердақ бўлиб.

Муҳаммад Али таржимаси

ҚОРАҚАЛПОҚНИ КЎП МАҚТАМА КЎЗИМЧА

Бир халқ кўрдим, юраги
ковурғасидан кўринар
Михаил Луконин

Қорақалпоқни кўп мақтама кўзимча,
Қармоққа тез тушадиган балиқман.
Ҳар кимнинг бор ожиз жойи ўзича,
Чўртанимдай сал анқовроқ халқман.

Бу кишини кўзга мақташдан кўра,
Яхшиси сўк, топиб нафли нуқсонин.
“Қорақалпоқ яхши халқ-да!” деганда,
Бобом ечиб бериб кетган чакмонин.

Ёлғиз отин сўйиб бериб кўноққа,
Яёв қолиб бу эл талай бўлган зор.
Шуни айтиб агар яна мактасанг,
Мурувватлар қилиб ташлар устувор.

Беклиги кўп жўшиб кетса бу миллат,
Достонларни тўқир гўё матодан.
Барча халқни қорақалпоқдан чиқазиб,
Ўз тарихин бошлар Одам Атодан!

Меҳнат деса энг шимарган полвондай,
Аравада тоғ келтир де, келтирар.
Дўстлик деса, юлдуз топиб олгандай,
Оқ кўкрагин эзгуликка тўлдирар.

Ёмон кўрса, “сени ёмон кўрдим!” деб,
То ўзингга айтмагунча тинмайди.
Бир пул топса, “мана, мен бой бўлдим” деб,
Барин юмшаб қайтмагунча тинмайди.

Шумлик қилса сир олдиран боладай,
Кўнгилчанлик, бўшлигига қуяман.
Лекин унинг поёни йўқ даладай,
Азаматлик кенг феълени суяман.

Тойин мактаб, отин минсанг синамас,
Мен бу элнинг хуш хулқига бергум тан.
Менинг қалбим Жайхун билан ҳамнафас,
Сал нарсага жўшадиган халқман.

Яхши сўз жон озиғидир, нақл бор,
Хушомадга ҳар ким ҳавас ўзинча.
Шундаям, бир ўтинчим бор, одамлар:
Қорақалпоқни кўп мактаманг кўзимча

Омон Матжон, Янгибой Қўчқоров таржимаси

ЖАЙХУН ШАМОЛЛАРИ

Отажон Худойшукуровга

Қайда юрсам соғинтирар,
Она юртим томонлари,
Хаёлимда сахар-сахар,
Эсар Жайхун шамоллари.

Атиргул териб чўллардан,
Гулирайхон чаманлардан,
Бизнинг бул гўзал эллардан
Эсар Жайхун шамоллари.

Пахтакор халқ меҳнат аҳли,
Мартабали идрок, ақли,
Ҳаёт жўш урса не чоғли,
Эсар Жайхун шамоллари.

Ўзбекистон – шонли диёр,
Булбуллар ишқинда ёнар,
Ҳамма фаслинда навбахор,
Эсар Жайхун шамоллари.

Умр қисқа, манзил узок,
Йиллар биздан кетар йироқ.
Мангу қўшиқ каби янғроқ,
Эсар Жайхун шамоллари.

Эл меҳри сўнмас юзингдан,
Улуғ дарёйи азимдан,
Қорақалпоқ, Хоразмдан,
Эсар Жайхун шамоллари.

Ибройим дер, эл нафаси,
Амунинг сирли шарпаси,
Умримнинг боқий сабоси,
Салом, Жайхун шамоллари!

Муаллиф таржимаси

СОҒИНИШ

Саҳар вақти чиқсам Маъшук тоғига,
Шарқдан кулиб боқди Зухро юлдузи.
Кумуш булоқларнинг шўх қайнаши ҳам
Сени эсга солди Амунинг қизи.

Тоғдан булутларни ҳайдаса шамол,
Силкиб тургандайсан менга оқ рўмол,
Сув ичишга келган елдек шўх марол
Сенга ўхшаб кетди Амунинг қизи.

Гўё чўнг Эльбрус осмонга теккан,
Булутлар маҳлиё, бошини эгган,
Баҳор байрамида оқ кўйлак кийган
Пайтларинг ёд этдим Амунинг қизи.

Шамол шилдиратса толлар япроғин,
Сени келдими деб алдандим тағин,
Какликлар гурлашиб учгани сайин
Хандангни эслатар Амунинг қизи.

Кўрсам жимирлаган сувларин сойнинг,
Тинглаб чўпон чалган шодон сурнайин,
Шунда бир сен бўлиб шодлигим, қайғум,
Кўз олдимда турдинг Амунинг қизи.

Нарзан булоқлари қандайин шинам,
Сенинг кўнглинг янглиғ тиниқ ва кўркам,
Тоғлар уйғонади, қалбимда бир ғам –
Орзуйим ўзингсан, Амунинг қизи.

Соғинчинг тугатди бор тоқатимни,
Тош устида турдим ўқиб хатингни,
Ёзсам ёш эманга ўйиб отингни,
Тоғлар ёдлаб олди Амунинг қизи.

Бештов жилваланиб турар қошимда,
Булутлар ўрмалар харсанг тошида,
Ҳар ким куяр бўлса севги ёшида,
Мендек бўлиб куйсин Амунинг қизи.

Пятигорск

ҲАЗИЛ

Сени севишимга ким қилар гумон?
Севаман ҳаттоки чумчуғингни ҳам.
Деразанг олдида боқиб мен томон
Ҳурпайган қопқора мушугингни ҳам.
Уйинг олдидаги уч туп оқ терак,
Учрашув онида қолдирган изин.
Ўпкалаб юрмагин, гўзалим, бироқ,
Итингни асло йўқ кўргани кўзим.
Севги севгимидир кўркса гар итдан,
Шундай бўлса ҳамки куйдим, на қилай?
Эшигинга энди етдим деган дам
Оёқдан олади, қилгандай атай.

Носир Муҳаммад таржималари

БУ ДУНЁ

Одам ўғли, ўз кўнглингни шод айла,
Очилсанг, очилаберар бу дунё.
Ўтганларнинг васиятин ёд айла:
Йиғнасанг, сочила берар бу дунё.

Ҳалол меҳнат билан топса дунёни –
Ҳақ ниятли ёш йигитнинг армони.
Ҳийла қилсанг, алдайман деб сен они –
Шумлиғин ошираберар бу дунё.

Элдан ортиқ яшайман деб агар сен –
Манман бўлсанг, ўзинг азоб чекарсан,
Тулкининг изидан този юборсанг
Тутгирмай, қочира берар бу дунё.

Олтин деб йиққанинг темир тот бўлиб,
Охирида изза ерсан мот бўлиб,
Сен қувсанг, ул сароб паризод бўлиб
Юзларин яшира берар бу дунё.

Бу дунёнинг берган аччиқ сабоғин
Ҳар кўрганда шукр айла, товба қил,
Ошиқ Аёз, очик турсин қабоғинг,
Ёпилсанг, ёпила берар бу дунё.

* * *

Бу дунё беш кунлик, ёлгончи деган
Бурунгилар айтган сўзлари бордир.
Ошиқади биздан қолганча дерлар,
Бевафолик кулар юзлари бордир.

Тангрим бул дунёни йўқдан бор этди,
Бандам яшасин деб лолазор этди.
Лекин ғофил банда ўзидан кетди:
Баъзида инсоф йўк, базинда бордир.

Дунё деб одамзод бир-бирин қирган,
Шайтон ғулғуласи ҳақ йўлдан урган,
Бул учун не ёзиқ дунёда турган, –
Ҳар бало одамнинг ўзида бордир.

Бу дунё ёлгончи эмас чининда,
Нафсингни тий деган асли қадимда,
Бир ҳовуч тупрокқа тўлгани зумда
Очкўзлик одамнинг кўзинда бордир.

Ошиқ Аёз, ҳақ йўлидан юрмаса,
Бу дунёнинг гўзаллигин кўрмаса,
Бул сўзга вақтида маъни бермаса,
Қаттиқ пушаймонлар изинда бордир.

БЎЛМАСА

Қуш боласи бўлиб кирмайди сонга
Булбулнинг хушҳавас саси бўлмаса.
Созни чертган билан келмас нағмага
Кўнгилда бир андишаси бўлмаса.

Одат қолар балким, хосият қолмас,
Элга хизмат қилмай – йигит синалмас.
Кўп яшаган билан оқсоқол бўлмас
Фаросатли, ақл-эси бўлмаса.

Бировлар қартайса, зийнати ошар,
Юртига кўрк бериб, тўрга ярашар.
Бировлар урғочи маймунга ўхшар,
Эсиз, одам суврат туси бўлмаса.

Кимлар ёш қайтса-да фикрати тўлган,
Кимсалар ғўлдираб, тил-жағи қолган,
Отга “чуҳ” дегандан бошқаси ёлгон –
Ёшулканлик ҳафсаласи бўлмаса.

Тирик туриб кимдир отин йўқламас,
Инсон бўлиб ичган тузин оқламас,
Берёғидан қўйган билан тўхтамас,
Нарёғинда бир нарсаси бўлмаса.

СУМАЛАК ПИШИРГАН ЯНГАГА

Омон бўл, сумалак пиширган янга
(Менга янга бўлсанг, ёшлар “чеча” дер).
Навбахор уйғонган ойдин кечалар
Шукрона этарсан ғанимат дамга,
Омон бўл, сумалак пиширган янга!

Сумалак қайнатмас ҳурлар сен учун,
Сулув келинларга ўргат сен бугун:
Қадим удумларни бир-бир танисин,
Ўргат удумларнинг гўзал маънисин,
Омон бўл, сумалак пиширган янга.

Байрам сумалаги удумдан қолмас,
Удумин билмаган эл бўла билмас,
Эркин бозорлардан, чет элдан келган
Ширинликлар унга тенг кела олмас.

Обиҳаёт сувин ичган байрам бу
Замондан замонга кўчган байрам бу.
Ҳар кунимиз Наврўз бўлсин деб, тилаб,
Пайғамбар назари тушган байрам бу.

Наврўз юртнинг шодлик салтанатидир,
Эзгулик, яхшилик шарофатидир,
Меҳру шафоатнинг инсон қалбига
Илоҳий нур қуйган кароматидир.

Халқ яйраб мустақил Ўзбекистонда
Дунё тинчу эллар ободон бўлсин.
Шодлик сози янграб ҳар қутлуғ тонгда
Ҳар хонада тўкин дастурхон бўлсин!

Жайҳун дарё тошиб, мавж уриб оқиб,
Ватан ерларига оби раҳматлар ёғиб,
Қутга, баракага тўлиб тўрт ёғи
Хоразм, Қорақалпоқ гулистон бўлсин.

Келинг, биродарлар, даврангиз тўлсин,
Етишмак ғанимат бу ёруғ кунга.
Наврўз байрамингиз муборак бўлсин,
Омон бўл, сумалак пиширган янга!

БЎЛМАС

Ерга хизмат қилмай пўлат позалар
Юзлари яркираб очилган бўлмас.
Элга хизмат қилмай ўктам йигитлар
Мардлик сифатлари очилган бўлмас.

Яхшиларга хизмат қилсанг ёшингда
Кексайганда ёшлар турар қошингда,
Гур-гур ёнган ўтни ўчоқ бошинда
Киши қўли билан ўчирган бўлмас.

Улуғла ўзингинг асли зотингни,
Юқори тут беклик инобатингни,
Бир кун келиб тутмасалар отингни,
Ёшларга ўпкалаб, қисинган бўлмас.

Ошиқ Аёз айтар: тангрим берсалар,
Яхшилар шод бўлиб даврон сурсалар,
Аввал-охир феъли бузуқ кимсалар
Ҳажга борган билан мусулмон бўлмас.

ГУЛЛАР АНГЛАМАС

Тўпидан айрилган тўрала ғознинг
Ғанқиллашин ойдин кўллар англамас,
Гул ишқида куйган булбул ноласин
Баҳорда очилган гуллар англамас.

Бировга айролик, бировга сайрон,
Дунёнинг ишига қоларсан ҳайрон,
Сув излаб улоқса ярадор жайрон
Ўзи сувсаб ётган чўллар англамас.

Қасдинг бордай шунча қийнаб боримни,
Аёвсиз чертарсан кўнгил торимни,
Менинг сен деб чекан оҳу зоримни,
Худога минг шукур, эллар англамас.

Ўтар гул мавсуми – баҳору ёзи,
Бемаҳал урмагай хазон аёзи.
Ошиқ Аёз сен деб битган баёзин
Бедард жонлар, беғам диллар англамас.

БОЗОР

Чегарасиз бу дунёнинг
Ҳозир эркин бозори кўп.
Ер-жаҳондан дунё молнинг
Келиб турган гузари кўп.

Ҳар ким унга борин солган,
Ҳатто номус-орин солган.
Биров қувнаб савдо қилган,
Бировларга озори кўп.

Асил гавҳар, зари ҳам бор,
Аптекда йўқ дори ҳам бор,
Пулинг бўлса, бори ҳам бор,
Пулсиз кўзнинг қизари кўп.

Ҳар ким фойдасин кўзлаган,
Ёлғон-яшиқдан сўзлаган,
Бироқ бунда мен излаган,
Муҳаббатнинг бозори йўқ.

Шундай бозор бўлганида,
Сен бозорлаб борганигда,
Шоҳсанамдай боягида...
“Мен Ғарибни сотиб ол” деб
Йиқилардим оёғингга.

* * *

Ўзи қизиқ одамлар
Қизиқ кўрар дунёни.
Ўзи бузуқ одамлар
Бузуқ кўрар дунёни.

Ўзи қизиқроқ одам
Ўйлаб юради фақат:
Дунё деган – тўй-байрам,
Қизиқликдан иборат.

Бузуқ одам мудоми
Шумликни билар ақл деб.
Дунёнинг барча одами
Бузуқли ишлаб ётар деб.

* * *

Ошиқларнинг кўнгли дардли,
Кўрган кунларин айтсанго,
Бедардларнинг санинг билан
Ўйнаб-кулганин айтсанго.

Бераҳим яратиб сани,
Зору гирён этиб мани,
Сулувлик деган балони
Санга берганин айтсанго.

Маккор кулгинг, ҳар мазагинг –
Бизга қилган дарғазабинг.
Ошиқликнинг бор азобин
Манга берганин айтсанго.

Ошиқ Аёз тоқат этмай,
Ишқи даргоҳингга етмай,
Дардингдан ўртаниб кетмай
Тирик юрганин айтсанго.

ЙЎЛЛИДАН САЛОМ

Ойжамолга

Одамлар бўлганми шунча беадаб?
“Кетаман” демадинг одамга ўхшаб,
Ўйласам, вужудим кетади музлаб,
Қизиқ қиз экансан ўзинг, Ойжамол!

Сен кетганда тишда юриб эдим мен,
Кетишингни қайдан билиб эдим мен?
“Қайга борасан” деб ҳуриб эдим мен:
Товшимни эшитмай қолдинг, Ойжамол!

Баҳром келтирганда мен кучук эдим,
Қўлларингдан ширин сут ичиб эдим.
Қопоғон ит бўлар, деб кутиб эдинг,
Бировни қоптимми сира, Ойжамол?

Қўриқлаб мен сени ёмон кўзлардан,
Мақтабга қатнадим не бир излардан,
Не ёмонлик кўрдинг ўзи бизлардан?
Ит кўнглини тушунмаган Ойжамол!

Қулоғимни чимчиб ўтганингда ҳам,
“Иркитвой” деб тергаб ўтганингда ҳам,
Эшикни илмасдан кетганингда ҳам,
Уйни пойлаб ётмадимми, Ойжамол!

Остонангда ухлаб қолсам хуриллаб,
Уй супурдинг чангютаринг дариллаб,
Сенга халал бермадим-ку ириллаб,
Аста туриб кетар эдим, Ойжамол.

Сени қўмсаб, юлдуз қўриқлаб чиқдим,
Кўчада ит қўймай сўроқлаб чиқдим,
Қўшнилари ҳовлисин оралаб чиқдим,
“Это не хорошо!” билсанг, Ойжамол.

Одамлардай ҳамма ит ҳам бир эмас,
Ит вафодир деганлари сир эмас,
Ҳар ит ўзи бўлак, Йўлли тур эмас,
Энди мендай ит йўқ сенга, Ойжамол!

Мен ёздирдим шеърни шоирга айтиб,
Кўрсам, этагингдан ўйнарман тортиб!
Майли, келма энди бул уйга қайтиб,
Тушган ерингда бахтли бўлгин, Ойжамол!

Қорақалпоқ тилидан Ойдин Ҳожиёва таржимаси